

„SHAKESPEARAKAN”. AN ARME-
NIAN YEARBOOK OF SHAKESPEARE,
edited by Rouben Zarian, 3, Yerevan
1970, ss. 478.

Trzeci tom armeńskiego rocznika poświęcony sprawom szekspirowskim, wydany w języku ormiańskim ze spisem rzeczy w języku rosyjskim i angielskim, jest dowodem niesłabnącego zainteresowania Ormian wielkim poetą i dramaturgiem. Księga dzieli się na działy: „Życie i dzieła Szekspira”, „Szekspir i myśl społeczna”, „Zagadnienia przekładu Szekspira”, „Szekspir i teatr”, „Szekspir i sztuki”, „Komunikaty”, „Bibliografia” i — jako osobna ważna część — pełny tekst tłumaczenia *Wesołych kumoszek z Windsoru* dokonany przez Vardgesa Surenianca.

W dziale biograficznym Jurij Szwedow z Moskwy pisze o problemie ewolucji w tragediach w związku z *Romeo i Julią*, Hovhannes Piligian z Londynu komentuje „spoczynek” *Hamleta*, Robert Weinmann z Berlina śledzi ewolucję poety od tragedii do „romansu” na tekście *Opowieści zimowej*, Lucien Guillard (Paryż) omawia ezoteryczną „filozofię” dramaturga w *Burzy*. Władimir Rogow z Moskwy analizuje zagadnienie nienawiści Jagona do Otella. Zwracają tu uwagę kontakty „Szekspirakanu” z szerokim światem.

W dziale drugim — recepcji Szekspira — wyróżniają się artykuły na temat

armeńskich studiów nad Szekspirem pióra Arszałuysa Arszaruniego i Rubena Zariana oraz omówienie pierwszej rosyjskiej sztuki o pisarzu pióra Jurija Lewina.

Dział trzeci dotyczy zagadnień przekładów z Szekspira — zwłaszcza *Hamleta* — na język gruziński i ormiański pióra Niko Kiassaszwilli, Eleanor Vardanian, Sirarpie Avaguiian i Nairi Pahlav, Władimira Vardaniana i Byurakn Andreassian.

Problemy scenicznej interpretacji *Wiele hałasu o nic*, *Otella*, Makbeta w ujęciu Paula Scofielda i postaci Falstaffa w *Kumoszkiach z Windsoru* omawiają zmarły już Ruben Simonow, Marvin Rosenberg i Erik Payazatian.

Echa twórczości Szekspira — zwłaszcza echa *Hamleta* — w sztukach plastycznych i muzyce omawiają Suren Hasmikian, Simon Aladżalow, Nona Stepanian i Jasmine Badalian.

Dział komunikatów przynosi m. in. informacje o nie drukowanym przekładzie *Hamleta*, opinie na temat postaci *Hamleta* i poglądy Hamo Bekuazariana dotyczące wystawienia sztuki o królewiczu duńskim oraz omówienie postaci szekspirowskich w *Słowniku aleksandropolskim* przez Muszegha Nariana.

Kronika i bibliografia szekspirowska za rok 1966 Nory Elbakian i wspomniany już tekst przekładu *Wesołych kumoszek* zamykają całość.

Witold Ostrowski, Łódź